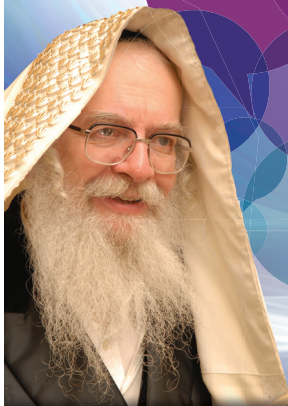

קדֶשֶׁת הַדְּבֹר

הצדיק מיכנאל זיני"א

breslevcity.co.il

מצבת ציון רבנו הקדוש אור העולם רבי **נחמן מברסלב** ז"ע "א באומן

הבטיח שכל מי שיבוא אל ציונו הקדוש ויאמר שם את התיקון הכללי ויציא מהשאל תחתית ויעשה לו טובה נצחית

ציון הצדיק מיבנאל כ"ק **מוהרא"ש** זצוק"ל ביבנאל עיר ברסלב

בצוואתו ציווה לחרוט
על מצבתו את ההבטחה
החזקה תרוקים ורווקות
והבטיח להיות מליץ יושר
לכל מי שיבוא אל קברו
ללמוד ולהתפלל

קונטרס

קדשת הדבור

יבאר ויגלה מעלת האדם המקדש את דבורו,
ואיך ששוקל כל דבור קדם שמוציאו מפיו,
ועל-ידי-זה יזכה לאריכות ימים ושנים טובות
גם בעולם הזה, ומכל שכן שגם יזכה לחיי עולם
הבא לנצח.

בנוי ומיסד על פי דברי
רבנו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה, אדוננו מורנו ורבנו
רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו
ועל פי דברי תלמידו, מורנו
הגאון הקדוש, אור נפלא, אשר כל רו לא אניס ליה
רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו
ומשלב בפסוקי תנ"ך ומאמרי חז"ל הקדושים,
מגמרא ומדרשים וזהר הקדוש.

הובא לדפוס על-ידי
חסידי ברסלב
עיר הקדש יבנאל תובכ"א

קרן הדפסה "היכל הקודש" שע"י עמותת "ישמח צדיק"

להשגת הספר הזה וספרים אחרים בהוצאת הקרן:

04-6721909

טלפון נוסף: **04-6656666**

ספרי רבי נחמן מברסלב זיע"א

ספרי כ"ק מוהרא"ש זיע"א

קונטרסים לזיכוי הרבים ועוד

פרטי חשבון לתרומה/העברה:

בנק הדואר סניף 001 מספר חשבון 3397375 ע"ש עמותת "ישמח צדיק"
ניתן לתרום לעמותה באמצעות אפליקציית "ביט" לנייד מס' 055-9269726

זכות הרבים יכולה להיות שלך! 04-6656666

באפשרותך להקדיש קונטרס לרפואה, להצלחה, לעילוי נשמת, לברכה ולכל הישועות ולזכותך ולזכות יקירך (ההקדשות מתפרסמות בסוף החוברת)

קונטרס

קדשת הדבור

א.

צריך שתדע, אהובי, אחי היקר, כי קדשת הדבור זה עקר מעלת האדם על כל הנבראים, כי הדבור הוא הצנור הממשיך שפע לאדם - בין בגשמי ובין ברוחני, ולהפוך - כל הצרות והיסורים והדינים הקשים והמרים, שמסתבך בהם האדם, הם רק על-ידי הדבור - כשאינו מקדשו; ועל-כן ראה, אהובי, אחי, מהרגע הזה להרגיל את עצמך לחשב קדם שאתה מוציא איזה דבור מפיה מֶה יצא לך מזה, והאם בהדבור הזה יש לשון הרע, או רכילות, או לצנות, או דברים בטלים, אשר כל אחד מאלו הוא עברה חמורה, ועל-ידי שתזכה לקדש את דבור פיה, על-ידי-זה תזכה למחין נקיים, וימשכו עליך רחמים וחסדים גדולים, ותהיה מיִשָּׁב היטב בדעתך, ותזכה לכל טוב אמתי ונצחי, לא כן אם תפגם בדבור פיה, ותדבר כל העולה על רוחך, אז יתבלבל מחך לגמרי, ותסבל יסורים קשים ומרים, ומה גם שתסתבך בכל מיני ופוחים, מחלוקות ומריבות, ודבר זה יעקר אותך משרשך לגמרי, ותסבל

אחר-כך יותר ויותר; על-כן ראה לשמר מאד על דבורך - ותראה לקדש את הדבור, ותדבר תמיד רק דבורים נקיים, שלכל יהיה מערב בהם איזה דבור אסור, כגון: לשון הרע, או רכילות, או נבול פה, או קללות, חס ושלום, וזה ימשיך עליך כל מיני השפעות טובות ברוחניות ובגשמיות; אשרי מי שזוכה להגיע אל קדשת הדבור, שזה יסוד האדם.

ב.

אהובי, אחי היקר! ראה להדביק נפשך תמיד בו יתברך, ותציר בדעתך איך שהכל לכל אלקות גמור הוא, ואתה עומד באמצע האור, ועל-ידי-זה תזכה לקדשת הדבור, כי כשאדם מרגיש איך הקדוש-ברוך-הוא בעצמו מסבב אותו, והוא אתו, עמו ואצלו, אז אפלו שמדבר, מכיון שהוא מדבר אז אליו יתברך, מאחר שאין בלעדיו יתברך כלל, והוא עומד ושומע דבוריו, זה עקר שלמות קדשת הדבור, כי כשאדם ממשיך רוחניות חיות אלקותו יתברך בתוך דעתו ומחשבתו, על-ידי-זה יוצאים הדבורים שלו כחצים, וקולעים אל השערה, ועל-כן אשרי מי שזוכה לדבק עצמו כל-כך בו יתברך, עד שבשעה שמדבר, יציר בדעתו שהוא אז מדבר עמו יתברך, העומד סמוך לו, וזה שלמות קדשת הדבור.

ג.

אחי ורעי היקר! עליך לדעת, כי כל מה שעובר עליך, הכל בהשגחה פרטית ממנו יתברך בעצמו, ועל כן אין לך לקרות תגר עליו יתברך, אדרבה ראה לקבל הכל באהבה, והעקר ראה לשתק ולא להגיב, ומכל שכן לא לדבר אז דבורים נגדו יתברך - בשעה שעובר עליך מה שעובר, רק אדרבה בשעה שמר לך מאד מכל מה שעובר עליך, הרגל עצמה לדבר אז עם כל מידעיה רק ממנו יתברך, וזה עקר קדשת הדבור - כשזוכה מתקף דחקותו וקטנותו לברח רק אליו יתברך, ומספר לו כל מה שמעיק לו בפרטי פרטיות, כאשר ידבר איש עם רעהו, ולא עוד אלא שגם עוסק לדבר עם אחרים על עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך, ומגלהו יתברך לכל העולם כלו, אשר זה עקר שלמות קדשת הדבור בתכלית השלמות, כי בשעה שעובר על האדם מה שעובר - יסורים קשים ומרים מבית ומבחוץ, אז הוא בסכנה גדולה. כי בנקל יכול לפל בנוקבא דתהומא רבא על-ידי שיפליט מפיו איזה דבור רע, חס ושלום, כלפי מעלה, או ידבר ויתקוטט עם אחרים, ויפליט מפיו אלו דבורים שאין ראוי להעלותם על שפתי פיו, ועל-כך בה בשעה שעובר עליך מה שעובר, תדבר רק עמו יתברך, ותספר רק לפניו יתברך מה שמעיק

לך, וכן תדבר עם אחרים רק דבורי אמונה והשגחה פּרטיית, ואז דוקא תזכה להכלל בו יתברך לגמרי, וזו שלמות מדרגת קדשת הדבור, אשר תביא אותך אל רוח-הקדש ברור.

ד.

אהובי, אחי היקר! ראה להרגיל את עצמך לדם ולשתק, ואל תוציא שום דבור נגד שום בר ישראל, ואף שפואב לך מאד, ראה לברח רק אליו יתברך, ורק לו יתברך תספר הכל, אבל לא לפני בשר-ודם, אשר לא יועיל כלל, כי אין מי שיבין אותך, רק הקדוש-ברוך-הוא בעצמו, וכל מה שתזכה יותר לדבר עמו יתברך, כמו-כן יותר יתקדש ויטהר דבורך ותזכה להכלל באין סוף ברוך הוא, אשר אי אפשר לבוא אל בטול אמת אליו יתברך, כי אם על-ידי קדשת הדבור, ואף שאני יודע, שמרב כאב וצער שיש לך מכל העול שעושים לך נתעקם לכבדך, עם כל זאת יותר טוב לך לברח רק אליו יתברך, ולספר לו הכל, מאשר תלך לספר לפני בשר-ודם, אשר רק יצחק ממך, ומכל-שכן שלא יבין אותך כלל, אשרי הזוכה לברח רק אליו יתברך, וזוכה להמשיך על עצמו ערכות זיו אור חיות אלקותו יתברך תמיד.

ה.

אהובי, אחי היקר! ראה לדבק עצמך לגמרי בו יתברך, ותמיד תציר בדעתך איך שהכל אלקות גמור הוא, ואתה עומד באמצע, ואז כשתציר כך בדעתך ובמחשבתך, אז תשמר ותקדש מאד את דבורי פיך, מאחר שתדע ותראה ותשפיל, אשר כל דבור ודבור שיוצא מפיה נשמע ונתקבל, ויש מי ששוקד על מוצא שפתותיך, ואז תזכה לשמר על דבורך, ואפלו כשכבר תדבר, תכונן שאתה מדבר אז רק עמו יתברך, ותלביש בדבורך, שאתה מדבר עם בני-אדם תפלות ובקשות, ותמשיך ישועות לכלל נשמות ישראל, אשר מדרגה זו היא שלמות קדשת הדבור; אשרי הזוכה להגיע אל דבקות אמת כזו, עד שמרגיש, באמת את ערבות זיו נעם אלקותו יתברך, וזוכה לקדשת הדבור; אשרי לו בזה, ואשרי לו בבא, וזה עקר המשכת רוח - הקדש, רוח טהרה על האדם.

ו.

צריך שתדע, אהובי, אחי היקר! כי עקר גדלת האדם הוא כפי דבורו - אם מרגיל את עצמו לדבר רק ממנו יתברך, ותמיד מדבר רק דברי תורה ודבורי אמונה בהשגחה פרטית, וכן מדבר דבוריו באופן חיובי - שיהיה טוב, והקדוש-ברוך-

הוא לא יעזב אותו, ויחזק ויאמץ את כל השבורים הרחוקים והנדכאים, כל זה הוא בכלל קדשת הדבור, וכמו-כן יזכה להכליל בו יתברך, עד שימשיך על עצמו אור נורא ונפלא עד מאד, ויהיה תמיד מישוב בדעתו, ולהפוך אם חס ושלום, יפקיר את פיו וידבר כל העולה על רוחו, ויפספט כל מיני דברים בטלים ודברים של מה בכך, מפל שכן, אם ידבר, חס ושלום, גם דבורים אסורים, כגון: לשון הרע, רכילות, לצנות, נבול פה וכדומה, על-ידי-זה יתבהל ויתבלבל דעתו, עד שישתגע לגמרי, כי הכל תלוי כפי דבורו של האדם, ועל-כן ראה, אהובי אחי, לקדש את דבוריך, ולעולם אל תדבר מאחר כלל - אם לטוב אם להפוך, רק הרגל עצמך לדבר רק ממנו יתברך, ותחזק את כל מי שבא אליך, ותדבר עמו רק דבורי אמונה בהשגחה פרטית, ואיך שאין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, ויתר הדבורים ראה לדבר רק עמו יתברך בלשון שאתה רגיל בה, הינו בשפת האם שלך, וכך מה שרק עובר עליך ראה להתייעץ ולדבר רק עמו יתברך, ולא עם בשר ודם, אשר ממילא לא יבין אותך, וזה נקרא באמת קדשת הדבור - כשזוכה לקדש את דבוריו בצורה כזו, אשר אין לו דבורים אחרים, אלא - או שמדבר אליו יתברך, או שמדבר ממנו יתברך, וככל זה תנקט היטב בענין קדשת

הדבור, כי רק באפן כזה נתקדש הדבור, וממילא נתקדש כל האדם - כשמדבר רק עמו יתברך, או ממנו יתברך; אשרי הזוכה להגיע אל מדרגה זו, ואז לעולם לא ימט, רק יעלה תמיד מעלה מעלה, ויזכה להמשיך על עצמו אור רוחני עד מאד.

ז.

צריך שתבונן, אהובי, אחי היקר, כי כל יום ויום שאינך שומר דבורך, ואתה מפטפט כל העולה על רוחך, על-ידי-זה אתה עוקר את עצמך מחי החיים - ממנו יתברך, כי להפוך כשאדם זוכה לקדש את דבורו, ואינו מדבר כל העולה על רוחו, רק עקר דבוריו הם דבורים קדושים, דברי אמונה ויראת שמים, דברי תורה ודברי תפלה, על-ידי-זה זוכה להמשיך על עצמו אור נורא ונפלא מכל העולמות, עד המקום שהוא מנח שם; ואפלו שכבר נפלת עד עכשו בעמקי שאול תחתית ומתחתיו, על-ידי שתזהר מעכשו בקדשת הדבור, ותדבר רק דברי אמונה והשגחה פרטית, דבורי תפלה והתבודדות, שיחה לבין לבין קונך, על-ידי-זה תזכה שתמשך על נשמתך הארה נפלאה מעצם אלקותו יתברך, ותאיר נשמתך באור נפלא כשמש בצהרים, ואם היית יודע

אֶל מָה אַתָּה יְכוּל לְזַכּוֹת עַל-יְדֵי שְׁתַּקְדֵּשׁ אֶת דְּבוּרְךָ, אֲפֹלוּ שְׂכָבֵר נִפְלֵת בְּמָקוֹם שְׁנִפְלֵת, וְנִתְלַכְלַכְתָּ כְּמוֹ שְׁנִתְלַכְלַכְתָּ, עִם כָּל זֹאת עַל-יְדֵי קִדְשַׁת הַדְּבוּר יֵאִיר עֲלֶיךָ אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ גַּם בְּמָקוֹם שְׁאֵתָה מְנַח שָׁם, וְתִזְכֶּה לְיִצְאֵת גַּם מִשָּׁם; אֲשֶׁרִי מִי שְׁאִינִי מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ, וְשׁוֹמֵר וּמְקַדֵּשׁ אֶת דְּבוּרוֹ תָּמִיד.

ה.

רָאָה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר, לְשָׁמֵר וּלְקַדֵּשׁ אֶת דְּבוּרְךָ, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא כְּלִי לְהַמְשִׁכַת הַשְׂכִּינָה לְמִטָּה - אִם הָאָדָם מְקַדֵּשׁ אֶת דְּבוּרוֹ, וּמְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּמְפָרֵשׁ כָּל שִׂיחוֹתָיו לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, וְכֵן כְּשֶׁמְדַבֵּר עִם אֲחֵרִים דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וּמְחִזֵּק וּמְאֲמֵץ אוֹתָם בְּעִבּוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וּמְדַבֵּר עַל לִבָּם דְּבוּרֵי נְחוּמִים, וְכֵן כְּשֶׁמְדַבֵּר דְּבוּרֵי תוֹרָה, וְלִהְפוֹךְ - אִם מְפָקִיר אֶת דְּבוּרוֹ, וּמְדַבֵּר כָּל הָעוֹלָה עַל רוּחוֹ, וּמְפַטְפֵט דְּבָרִים בְּטָלִים, עַל-יְדֵי-זֶה עוֹקֵר אֶת עֲצָמוֹ מִשְׁנֵי הָעוֹלָמוֹת, כִּי גַם בְּעוֹלָם הַזֶּה מֵר מְאֹד לְמִי שֶׁמְפָקִיר אֶת דְּבוּרוֹ, וּמְכַל שְׂכָן בְּעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֹעֵקֵר לְגַמְרֵי, וְנֹאבֵד לְנִצָּח, עַל-כֵּן הַמְשָׁפִיל עַל דְּבַר אֱמֶת, צָרִיךְ לְקַדֵּשׁ בְּיוֹתֵר אֶת דְּבוּרוֹ, וּלְבַל יְדַבֵּר כָּל הָעוֹלָה עַל רוּחוֹ, וְאֵז טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבְכָא לְנִצָּח.

ט.

צריך שתדע, אהובי, אחי היקר, כי אין אחד שעושה וגורם לעצמו רעה גדולה ביותר בחייו כמו האדם בעצמו, על-ידי שמפקיר את דבורו, כי רב הצרות והיסורים שאדם סובל בחייו הם רק כשמפקיר את דבורו, ואינו שומרו כראוי, עד שכל המחלוקות והמריבות בביתו או עם שכניו, נגרמים לו רק על-ידי שמפקיר את דבוריו, ומדבר כל העולה על רוח לבו, ואינו מקדש את דבורו כלל, וכעין שאמר החכם: "עד שהדבור בפי אני מושל עליי, ומיד שהוצאתי את הדבור מפי, הוא מושל עליי" וכבר אי אפשר לו להחזירו אליו, וכבר יצא לחבל לו; ועל-כן ראה, אהובי, אחי היקר, להרגיל עצמך להגיע אל קדשת הדבור, אשר אין ערך לגדלתה ומעלתה, ועל-ידי-זה תזכה לשלום אמתי ונצחי, ואף פעם לא תבוא לידי מחלוקת ומריבות עם שום בריה שבעולם - לא בביתך ולא עם שכניך, כי על-ידי קדשת הדבור זוכים להגיע אל השלום הנפלא; אשרי שיאחז בזה!

י.

צריך שתדע, אהובי, אשר אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אין סוף ברוך הוא ממש, רק נתלבש

עצמו בלבוש הזה שקרא עולמות עד גשמיות עולם העשייה הזה, אבל באמת עקר הבריאה היתה רק כדי שנוזפה להכירו יתברך מכל פרטי לבושו, שהתלבש עצמו בעולם הזה הגשמי, ויחזר האדם אליו יתברך, הינו שיבטל מדעתו את הגשמיות, ויבוא אל בטול העולם ומלואו, עד שיהיו בעיניו כאין וכאפס ממש להיותם בטלים ומבטלים ברוחניות חיות אלהותו יתברך, והנה "בדבר ה' שמים נעשו" כל הבריאה כלה, היא דבר השם, ועל-כן אם האדם זוכה לקדש את דבורו, ומדבר תמיד רק מאמתת מציאותו יתברך, ומגלהו לכלם, בזה הוא מוציא מהלח אל הפעל את כל כונת הבריאה, שהיתה בשביל שיכירו יתברך, וכמו שהוא יתברך בעת הבריאה הצריך כביכול לצמצם עצמו, כדי שיהיה מקום להבריאה, שכל זה סוד הדבור: "בדבר ה' שמים נעשו" כמו-כן האדם הפרטי, כשרוצה לגלות את אמתת מציאותו בעולם, צריך לקדש ולטהר את דבורו היטב, כי בהכרח לההתגלות להשתמש עם הדבור, כי אחד שיש לו איזה ענין במחו ושכלו - עם כל הפרטים שבענין ההוא, וכשרוצה לגלות לזולתו, הוא צריך לדבר אליו באפן שההוא, ישמע ויבין, נמצא שהדבור הוא הצמצום, כי במה שיש במחו זה אין סוף ברוך הוא, ומה שמדבר ומגלה לחברו, זה הצמצום שמצמצם מחו והשגתו

ושכלו, באפן שחברו יוכל לתפס ולהשיג השגתו, ולפי רב הדבורים, כמו-כן נמשכים רבוי הצמצומים, וכמו-כן הוא רבוי הגלויים שמתגלה אליו; ועל-כן מי שרוצה לדבק עצמו בו יתברך, ההכרח לו שישתק, עד שמחשבתו תעלה מעלה, ותדבק באין סוף ברוך הוא, וכשרוצה לגלותו יתברך, ההכרח לדבר, ועל-כן אם זוכה לקדש את דבורו, אזי יש לו כלי קדוש לגלות ולפרסם את אמתת מציאותו יתברך, ומוריד את השכינה למטה בזה העולם, ועושה לו יתברך דירה כאן בתחתונים, עד שהכל מתהפך למהותו ולעצמותו יתברך, אל זה זוכים רק על-ידי קדשת הדבור; ועל-כן אשרי מי שזוכה לקדש את דבורו, ומנצל את דבורו רק לדברים טובים - גלוי אמתת מציאותו יתברך, ומתהפך את העולם הזה למקום דירה להשכינה; אשרי לו!

יא.

אהובי, אחי היקר! מדוע לא תישב עצמך, ותראה ותשפיל איך שכל הצרות והיסורים והקטנות והנפילות שלך, הכל נגרם לך רק על-ידי שאתה מפקיר את פיה לדבר כל העולה על רוחך, וזה עוקר את דעתך גם בגשמיית ומכל שפן ברוחניות, כי אתה צריך לידע, אשר הדבור הוא התגלות

הדעת, וכל מה שיש בדעתך ובמח מחשבתך, כל זמן שזה עצור אצלך, אזי יש לך חכמה ושכל, בינה ודעת, ותכף ומיד כשאתה מוציאו בחוץ על-ידי דבור פיה, נתרסקת דעתך, ואתה נעשה כסיל, ועל-כן אמר התנא הקדוש: סיג לחכמה - שתיקה; כי זה עקר גדר להחכמה - כששותק, כי על-ידי-זה נשא אצלו הלמוד והחכמה שיש בו. והנה בקדשה, כשאחד לומד עם חברו, ומדבר רק דבורי תורה ואמונה ושכל אלקי, על-ידי-זה שמוציא ונתרוקן דעתו ושכלו, אזי זוכה שיתמלא לו כפלים, כי בזה שלומד עם אחרים, ומוציא חכמתו לחוץ, הוא זוכה להכניס יותר, כעין שאמרו חכמינו הקדושים: ומתלמידי יותר מכלם, כי על-ידי שלומד ומדבר עם אחרים, הוא לומד גם מהם, כי בזה שמוציא גם מכניס, כי תכף-ומיד כשרק נתרוקן, יש לו מקום להכניס יותר חכמה ודעת, והשגה ומחין, וכל זה בלמוד התורה הקדושה ובדבורי אמונה בהתגלות אלקותו יתברך, אבל כשמדבר ומפספט בדבורים של מה בכך, על-ידי-זה נעשה שוטה, ומחו מטפש, ונעשה טפש גמור, ועל-כן אמר התנא: סיג לחכמה - הגדר שלא תצא חכמתך הוא - שתיקה. הינו לשתק במילי דעלמא; ועל-כן ראה לשמר מאד מאד על דבור פיה, ולא תדבר כל העולה על רוחך, ובזה תהיה חכם אמת; אשרי מי שמקיים

זאת, ואינו מטעה את עצמו כלל.

יב.

צריך שתדע, אהובי, אחי היקר! אשר עקר החכמה בזה העולם הוא - איך למעט בדבורו ולא יצטרך להשתמש בדבורו, ובזה נמדדת עקר חכמת האדם, כי כל מי ששותק יותר, בידוע שהוא חכם ביותר, כי גם אויל מחריש חכם יחשב, ומכל שכן שחכם אמתי הוא בודאי ממעט בדבור, ואינו מדבר כל העולה על רוחו, ובזה נתישבת ונתקיימת דעתו וחכמתו, וכבר אמר החכם: אם תרבה להחריש ולשמע, תיפה חכמתך ותמעיט אשמותיך, כי עקר חכמת החיים הוא למעט בדבור, ובזה יעבר את העולם בטוב, ותתקיים חכמתו ובינתו, ולא יסתבך בשוב צרה או באיזה ריב ומחלוקת חס ושלום.

יג.

אהובי, אחי היקר! ראה איך שעקרת את עצמך זה ימים ושנים ממנו יתברך, ונסתבכת בכל מיני סבוכים רעים ומחלקת, והכל רק מצד שהפקרת את דבורך, ולא שמרת את הדבור, מדוע לא תחליט בעצמך - עד כאן, ומעכשו

אתחיל לקדש את דבורי, ואשמר מאד מאד על דבור פי איך להוציאו, ואנפה את דבורי בשלש עשרה נפות, וכבר אמר החכם: ראוי לו לאדם שיחמל על דבורו, יותר מחמלתו על ממונו, כי כל דבור ודבור הוא כלי להמשכה - אם מדבר דבורי אמונה והשגחה פרטית, ודבורי תורה אזי ממשיך את השכינה בעולם, ומרבה קדשה וחיות וזיו בעולם, ולהפוך - אם מדבר רע ונבול פה ודבורים מגנים, רחמנא לצלן, הרי זה ממשיך קלפות והסתרות בעולם, ונעלמת ונסתרת אלקותו יתברך מעיני הבריות, וצרות רבות מתרבות בעולם, וסובלים מה שסובלים; על-כן ראה, אהובי, אחי היקר, לעשות התחלה חדשה מעכשו, ותמשיך על עצמך קדשת הדבור, ולא תדבר כל העולה על רוחך, והרגל עצמך במדת השתיקה, ואמר החכם: "שתק ותנצל, שמע ותלמד" ועל-ידי-זה תתרבה חכמתך כמאמרם, וזרונם לברכה, (זהו הקדוש, בלק קצ"ג), מי שמדבר הרבה, בזה מראה פגם שכלו, כי התגלות החכמה היא על-ידי מעוט הדבורים, והתגלות הסכלות היא על-ידי רבוי הדבורים, ועל-כן ראה לקדש את דבורך, ואז דוקא תזכה להכלל בו יתברך באמת; אשרי המצית, ואשרי המקיים!

יד.

צריך שתדע, אהובי, אחי היקר, כי מעלת קדשת הדבור עולה עד אין סוף, כי בדברי קדשה שהאדם מדבר פה בזה העולם לפני השם יתברך, נבראים למעלה למעלה עולמות ומלאכים קדושים, ומאיר אור גדול על נשמתו, ויהיו אחר-כך הדבורים מליצים ופרקליטים טובים בעבור נשמתו, והנה כל זה נאמר רק אם האדם מקבל על עצמו לקדש ולטהר את הדבור, אז דוקא - על-ידי הדבורים הקדושים שלו בונה ומאיר עולמות ומלאכים וזיו וחיות, אבל להפוך - אם מפקיר את דבור פיו, ומטמאו, אזי גורם בדיוק ההפוך - שמחריב עולמות, ובורא משחיתים, אשר יקטרגו עליו; ועל-כן ראה אהובי, אחי היקר, לעזוב כבר את הרגלך הרע - שהתרגלת עד עכשו מנעוריה לדבר כל העולה על רוחך, ומכל שכן לדבר רק רע כל היום, ותתחיל לתקן את כלי הדבור שלך, ואיך מתקנים? על-ידי רבוי שיחה בינו לבין קונו, ועל-ידי רבוי תפלות ובקשות, ועל-ידי רבוי למוד התורה הקדושה, שזה מכפר על פגם הדבור, ומהפך הכל לטובה והקטגור נעשה סגור; אשרי המקדש את דבורו!

טו.

אחי היקר! עליך לדעת, כי בזה העולם עקר המעלה הגדולה והנפלאה שהאדם צריך לזכות אליה היא - הדבקות בו יתברך, ולהמשיך על עצמו תמיד ערבות זיו ונעם חיות אלקותו יתברך, וכנגד זה שהיה עד עכשו בקטנות הדעת ובנפילת המחין ובשבירת הרוח, עד שכמעט התיאש מחייו, ואמר - טוב מותי מחיי, והיה מבקש ומצפה בכל יום ובכל שעה שימות, כנגד זה יהפך הכל, ויאיר את נשמתו באור גדול, ומשיך על עצמו אורות וחיות עולמות ומלאכים, דבקות הבורא יתברך, שירגיש מכל פרטי הבריאה את האלקות המחיה ומהוה והמקימת את הכל, אשר אין לה עוד טוב מזה - שהאדם מקשר ומיחד עמו יתברך, ומחשבתו, דבורו ומעשיו משלבים ומחברים אליו יתברך, ואף שהוא מסתובב בזה העולם הגשמי, עם כל זאת הוא מתהלך בעליונים, הינו - רגליו הם בתחתונים וראשו בעליונים, אשר זוהי התכלית הנצחית שהאדם צריך להגיע אל זה בזה העולם; ואל כל זה תוכל לזכות, אהובי, בני יקירי, רק על-ידי קדשת הדבור - לשמר מאד מאד לא לדבר כל העולה על רוחו, מכל שכן לא לטנף את דבורו, חס ושלום, בדבורים אסורים, כגון: לשון הרע ורכילות, ולצנות, נבול פה ודברים בטלים, לכן אהובי

הִיָּקֵר! מִה דַּהּוּה הִיָּה, רֵאָה לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה מֵעַכְשָׁיו, וְתִשְׁמֹר מְאֹד עַל דְּבוּר פִּיךָ, אֲשֶׁר הוּא הַשְּׁעַר וְהַפֶּתַח לְהִגִּיעַ עַל יְדוֹ לְכָל הַמְדַרְגּוֹת וְהַהֲשָׁגוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת - שְׁתִּסְתַּוֵּב עִם רַגְלֶיךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה, אֲבָל רֵאשֶׁף יִהְיֶה תָּמִיד בְּשָׂמִים, צוֹפֵה וּמִבִּיט בְּפָרְצוֹף כָּל הָעוֹלָמוֹת, מִיַּחַד יַחֲוִידִים קְדוֹשִׁים, מְקַשֵּׁר וּמְשַׁלֵּב הָעוֹלָם הַזֶּה עִם הָעוֹלָם הַבָּא; אֲשֶׁר מִי שְׁלוֹקַח אֶת עֲצָמוֹ בִּידְיוֹ, וּמִתְחִיל הַתְּחִלָּה מֵעַכְשָׁיו בְּקִדְשַׁת הַדְּבוּר, וְאִזּוֹ יִזְכֶּה לְהִגִּיעַ וּלְבוֹא לְכָל זֶה.

טז.

צָרִיף שְׂתַדַּע, אֶהוּבִי, אַחֵי הִיָּקֵר, אֲשֶׁר לְזִכּוֹת לְהִגִּיעַ אֶל קִדְשַׁת הַדְּבוּר, אֶל זֶה צָרִיכִים אֲמָנוֹת גְּדוֹלָה, כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (חֲלִין פֶּט): מֵאֵי אֲמָנוֹתוֹ שֶׁל אָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה? יֵשִׁים עֲצָמוֹ כְּאֵלֶם, וְנִקְטֵ אֲמָנוֹת כִּי עַל קִדְשַׁת הַדְּבוּר צָרִיכִים אֲמָנוֹת גְּדוֹלָה, וּכְדָרְךָ אֲמֵן, אֲשֶׁר לוֹקַח לּוֹ הַרְבֵּה זְמַן וּיְגִיעוֹת וּטְרָחוֹת מְרֻבּוֹת עַד שְׁיִלְמַד הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב הָאֲמָנוֹת, כְּמוֹ-כֵן בְּאֲמָנוֹת קִדְשַׁת הַדְּבוּר, צָרִיף הַרְבֵּה זְמַן עַד שְׁיִלְמַד עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת זֹהִיר בְּדְבוּרוֹ, וּלְדַבֵּר רַק הַמְּתָר, וַיִּזְהַר לֹא לְדַבֵּר מִה שְׁאִסוּר, וּכְבָר אָמַר הַחֲכָם: "מִי שִׁפְחָיְדָהּ הַדְּבוּר, תִּצְלִיָּהּ הַשְּׂתִיקָה" כִּי בְּזֶה שְׁיִלְמַד עֲצָמוֹ אֲמָנוֹת הַדְּבוּר -

לשתק מתי שצריכים לשתק, על-ידי-זה לא תפחידהו שום בריה שבעולם, ויהיה בטוח מאד מאד, כי מאמר העולם ידוע: "כשאני מדבר דבר, הוא מושל בי, וכשאני מדבר, אני מושל בו" ועל-כן עליך לדעת, אהובי, אחי היקר, כי על קדשת הדבור צריכים אמונת גדולה, ללמד את חכמת הדבור ולשתק במקום שצריך לשתק, עד שיהיה אלם גמור, ולדבר בשעה שצריך לדבר, הינו בגלוי אמתת מציאותו יתברך - לגלות ולפרסם לכל אמתת מציאותו יתברך, וללמד עם אחרים את התורה הקדושה, אשר אין לך עוד זכות הרבים יותר גדולה מזו - שלומד עם אחרים; אשרי מי שלומד את חכמת הדבור, וזוכה להגיע באמת אל קדשת הדבור, שאז יזכה לרב טוב הגנוז והצפון; אשרי לו בזה, ואשרי לו בכא!

תם ונשלם, שבח לאל בורא עולם!

הקונטרס הקדוש הזה נדפס
לעילוי נשמת
הסבים והסבתות היקרים
ברהנה בן טסמה וזאודיטו ז"ל
אברהם שלמה בן צבי ובלה ז"ל
יהושע בן משה ודבורה ז"ל
אסתר רחל בת אברהם וחנה ז"ל
הודיה בת חיים אליעזר והענצי ז"ל
ולעילוי נשמת החבר
פרדריק יעקב בן איזבל סולטנה ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה

לתשובה שלמה
הצלחה ברוחניות וגשמיות וזיווגים הגונים
למשפחות
פישר, בירהנה, קינג, לויץ וסולומון
כל יוצאי חלציהם וכל בית ישראל

קרן הדפסה "היכל הקודש" - תרומה שכולה קודש!
התקשר להקדיש לזכותך או לזכותך יקירך: 04-6656666

ההבטחה החזקה

"אני מבטיח שכל מי שידפיס חלק אחד
"אשר בנחל"

יראה ניסים נגלים שיעשה עימו הקב"ה!

וכל חולה רח"ל שיקבל על עצמו
כרך "אשר בנחל"

יתרפא

וכל מי שצריך ישועה יקבל על עצמו
להדפיס חלק "אשר בנחל"

יראה ישועה"

(מתוך "אשר בנחל" קלח, לד, רמב)

התקשרו: 04-6656666, 04-6721909

מוסדות קהילת חסידי ברסלב יבנאל שע"י עמותת "ישמח צדיק"

ישיבה לבחורים "תפארת מוהרא"ש"

כולל הוראה "תפארת בנימין"

כולל אברכים "אור המאיר"

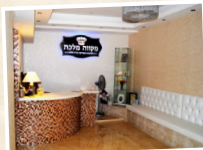
בית התבשיל "אהל אברהם"

מוסדות חינוך לבנות

מוסדות חינוך לבנים

מקוה מלכה המסוגל לפקידת עקרות

הפצת ספרי רבנו ז"ל

מתנדבי מד"א

בית הכנסת הגדול "היכל הקודש"

חלוקת קמחא דפסחא ועזרה לנוקמים

בית הוראה "צדק ומשפט"

השתתפו בזכות הגדולה: 04-6656666

מוקד אחד לכל הישועות

04-6656666

זיווג, פרנסה, הצלחה,
זרע בר קיימא, רפואה שלמה,
שלום בית, חיזוק, הדרכה, שמחה...

שאלות ותשובות של הצדיק \ חדשות ועדכונים
אמונה \ שמחה \ התחזקות \ ביטחון \ עצות וישועות

סרקו את הקוד והיכנסו לאתר ברסלב סיטי breslevcity.co.il

סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם
זה שמו נאה לו

תְּקוּן הַכֶּלֶלִי

תְּקוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכֻלְלִיּוֹת הַחֻטָּאִים
וְהוּא פָּגַם הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לִיצְלָן

וּמִסְגָּל מְאֹד גַּם לְפִרְנָסָה וְלִהְצִלָּחָה בְּכָל
הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת
אֲשֶׁרֵי מִי שִׂיאֵמָרָם בְּכָל יוֹם

יְסֹדוֹ, תְּקִנּוּ, גְלוּ וְצוּה לְפִרְסָמוֹ לְכָל יִשְׂרָאֵל,
רְבֵנּוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹר הַגְּנוּז וְהַצֶּפּוֹן
בוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוּנְנוּ, מוֹרְנוּ וְרְבֵנּוּ

רְבִי נַחֲמָן מְבָרְסֵלֵב, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ

הוֹבָא לְדְפוּס עַל-יְדֵי

חֲסִידֵי בְרֵסֵלֵב

עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

תקון הפללי

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמרות נריע לו: כי אל גדול יי ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי. לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

טז * מכתם לדוד שמרני אל כי חסיתי בך: ב אמרת ליי אדני אתה טובתי בל עליך: ג לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי בס: ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיף נסביהם מדם ובל אשא את שמותם על שפתי: ה יי מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי: ו חבלים נפלו לי בנעמים אף נחלת שפחה עלי: ז אברך את יי אשר יעצני אף לילות יסרוני כליותי: ח שויתי יי לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט: ט לכן שמח לבי ויגל כבודי אף בשרי ישכן לבטח: י כי לא תעזב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת: יא תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך נעמות בימינך נצח:

לב * לדוד משכיל אשרי נשוי פשע כסוי חטאה: ב אשרי אדם לא יחשב יי לו עון ואין ברוחו רמיה: ג כי החרשתי בלו עצמי בשאגתי כל היום: ד כי יומם וליילה תכבד עלי ידך נהפך לשדי בחרבני קין סלה: ה חטאתי אודיעך ועוני לא כסיתי אמרתי אודה עלי פשעי ליי ואתה נשאת עון חטאתי סלה: ו על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מצא רק לשטף מים רבים אליו לא יגיעו: ז אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה: ח אשפילך ואורך בדרךך זו תלך איעצה עליך עיני: ט אל תהיו כסוס כפרד אין הבין במתג ורסן עדיו

א. אחר "אתה סתר לי" - צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

תקון הפללי

כז

בלום בל קרב אליך: י רבים מכאובים לרשע והבוטח ביי חסד יסוכנו: יא
שמחו ביי וגילו צדיקים והרנינו כל ישרי לב:

מא * למנצח מזמור לדוד: ב אשרי משכיל אל דל ביום רעה ומלטהו
י: ג יי ישמרהו ויחיהו ואשר בארץ ואל תתנהו בנפש איביו: ד יי יסעדנו
על ערש דוי כל משכבו הפכת בחליו: ה אני אמרתי יי חנני רפאה נפשי כי
חטאתי לך: ו אויבי יאמרו רע לי מתי ימות ואבד שמו: ז ואם בא לראות
שוא ידבר לבו יקבץ און לו יצא לחוץ ידבר: ח יחד עלי יתלחשו כל שנאי עלי
יחשבו רעה לי: ט דבר בליעל יצוק בו ואשר שכב לא יוסיף לקום: י גם איש
שלומי אשר בטחתי בו אוכל לחמי הגדיל עלי עקב: יא ואתה יי חנני והקימני
ואשלמה להם: יב בזאת ידעתי כי חפצת בי כי לא ירע איבי עלי: יג ואני
בתמי תמכת בי ותציבני לפניך לעולם: יד ברוך יי אלהי ישראל מהעולם ועד
העולם אמן ואמן:

מב * למנצח משכיל לבני קרח: ב כאיל תערג על אפיקי מים כן נפשי
תערג אליך אלהים: ג צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא ואראה פני
אלהים: ד היתה לי דמעותי לחם יומם ולילה באמר אלי כל היום איה אלהיך:
ה אלה אצוקה ואשפכה עלי נפשי כי אעבר בסף אדם עד בית אלהים בקול
רנה ותודה המון חוגג: ו מה תשתוחחי נפשי ותהמי עלי הוחילי לאלהים כי
עוד אודנו ישועות פניו: ז אלוהי עלי נפשי תשתוחח על כן אצוקך מארץ ירדן
וחרמונים מהר מצער: ח תהום אל תהום קורא לקול צנוריך כל משבריך וגליך
עלי עברו: ט יומם יצאה יי חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל חיי: י אומרה
לאל סלעי למה שכחתי למה קדר אלך בלחץ אויב: יא ברצח בעצמותי
תרפוני צוררי באמרם אלי כל היום איה אלהיך: יב מה תשתוחחי נפשי ומה
תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועת פני ואלהי:

נט * למנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלח שאול וישמרו את הבית
להמיתו: ב הצילני מאיבי אלהי ממתקוממי תשגבני: ג הצילני מפעלי און
ומאנשי דמים הושיעני: ד כי הנה ארבו לנפשי גורו עלי עזים לא פשעי

תקון הפללי

וְלֹא חָטָאתִי יי: ה בלי עֹן וְרוּצוֹן וְכֹוֹנֵנו עוֹרָה לְקִרְאתִי וְרָאָה: ו וְאַתָּה יי
 אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִקְיִצָּה לְפָקֵד כָּל הַגּוֹיִם אֶל תַּחַן כָּל בְּגֵדֵי אֹן
 סֵלָה: ז יְשׁוּבוּ לְעָרֵב יִהְיוּ כְּכֹלֵב וְיִסּוּבְבוּ עִיר: ח הִנֵּה יִבְעִיעוֹן בְּפִיהֶם חֲרֻבוֹת
 בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי מִי שָׁמַע: ט וְאַתָּה יי תִּשְׁחַק לָמוּ תִלְעַג לְכָל גּוֹיִם: י עֲזוּ אֲלֵיךָ
 אֲשַׁמְרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי: יא אֱלֹהֵי חֲסָדֵי יְקֻדְמֵי אֱלֹהִים יִרְאֵנִי בְּשׂוֹרֵי: יב
 אֶל תִּהְרַגְם פֶּן יִשְׁכַּחוּ עָמִי הַנִּיעְמוּ בְּחִילֶךָ וְהוֹרִידְמוּ מִגִּנְנוּ אֲדוֹנָי: יג חֲטָאת
 פִּימוּ דַבֵּר שִׁפְתֵימוּ וְיִלְכְּדוּ בְּגֹאוֹנָם וּמֵאֲלֹהֵם וּמִפְּחָשׁ יִסְפְּרוּ: יד כִּלְהָ בַחֲמָה כִּלְהָ
 וְאִנְמוּ וְיַדְעוּ כִּי אֱלֹהִים מִשַׁל בְּיַעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סֵלָה: טו וְיִשׁוּבוּ לְעָרֵב
 יִהְיוּ כְּכֹלֵב וְיִסּוּבְבוּ עִיר: טז הִמָּה יִנְיַעוֹן לְאַכֹּל אִם לֹא יִשְׁבַּעוּ וְיִלְיִנוּ: יז וְאִנִּי
 אֲשִׁיר עֲזָךְ וְאַרְנֶךָ לְבַקֵּר חֲסָדֶךָ כִּי הָיִיתָ מִשְׁגָּב לִי וּמְנוּס בְּיוֹם צָר לִי: יח עֲזֵי אֲלֵיךָ
 אֲזַמְרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי אֱלֹהֵי חֲסָדֵי:

עז א לִמְנַצַּח עַל יְדוּתוֹן לְאַסֵּף מְזֻמּוֹר: ב קוּלֵי אֵל אֱלֹהִים וְאַצְעָקָה קוּלֵי
 אֵל אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי: ג בְּיוֹם צָרָתִי אֲדַנִּי דְרָשְׁתִּי יָדֵי לִילָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג
 מֵאַנְהָ הַנְּחָם נַפְשִׁי: ד אֲזַכְרָה אֱלֹהִים וְאֶהְמִיָּה אֲשִׁיחָה וְתַתְעַטֵּף רוּחִי סֵלָה: ה
 אַחֲזֹת שְׁמֵרוֹת עֵינַי נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקְדָּם שְׁנוֹת עוֹלָמִים:
 ז אֲזַכְרָה נְגִינְתִי בְלִילָה עִם לְבָבִי אֲשִׁיחָה וְיַחֲפֹשׁ רוּחִי: ח הַלְעוֹלָמִים יִנַּח אֲדַנִּי
 וְלֹא יִסִּיף לְרַצוֹת עוֹד: ט הָאֶפֶס לְנַצַּח חֲסִדוֹ גָּמַר אֲמַר לְדֹר וָדֹר: י הַשְּׂכַח חֲנוּת
 אֶל אִם קָפֵץ בְּאֵף רַחֲמֵי סֵלָה: יא וְאֲמַר חֲלוּתִי הִיא שְׁנוֹת יָמִין עֲלִיּוֹן: יב אֲזַכְּרֹךְ
 מֵעַלְלֵי יָהּ כִּי אֲזַכְרָה מִקְדָּם פְּלֶאֶךָ: יג וְהִגִּיתִי כֹּל פְּעֻלָּתְךָ וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה:
 יד אֱלֹהִים בְּקִדְשׁ דְּרָכֶךָ מִי אֵל גְּדוֹל כְּאֱלֹהִים: טו אַתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פְלֵא הוֹדְעַת
 בְּעַמִּים עֲזָךְ: טז גְּאֻלַּת בְּזוֹרַע עֲמָךְ בְּנֵי יַעֲקֹב וְיוֹסֵף סֵלָה: יז רְאוּךָ מִיָּם אֱלֹהִים
 רְאוּךָ מִיָּם יַחֲלוּ אֵף יִרְגְּזוּ תִהְמוּת: יח זָרְמוּ מִיָּם עֲבוֹת קוֹל נִתְנָנוּ שְׁחָקִים אֵף
 חֲצִצְיָה יִתְהַלְכוּ: יט קוֹל רַעֲמָךְ בְּגִלְגַּל הָאֵירוֹ בְּרָקִים תִּבֵּל רְגֹזָה וְתִרְעַשׂ הָאָרֶץ:
 כ בְּיָם דְּרָכֶךָ וּשְׁבִילֶךָ בְּמִים רַבִּים וְעַקְבוֹתֶיךָ לֹא נִדְעוּ: כא נְחִיתָ כְּצֹאן עֲמָךְ בְּיַד
 מִשָּׁה וְאַהֲרֹן:

תקון הפללי

כט

צ א תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדר ודר: ב
בטרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד עולם אתה אל: ג תשב אנוש
עד דכא ותאמר שובו בני אדם: ד כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר
ואשמורה בלילה: ה זרמתם שנה יהיו בבקר כחציר יחלף: ו בבקר יציץ
וחלף לערב ימולל ויבש: ז כי כלינו באפך ובחמתך נבהלנו: ח שתה עונתינו
לנגדך עלמנו למאור פניך: ט כי כל ימינו פנו בעברתך כלינו שנינו כמו הגה:
י ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה ורהבם עמל ואון
כי גז חיש ונעפה: יא מי יודע עז אפך וכיראתך עברתך: יב למנות ימינו פן
הודע ונבא ללב חכמה: יג שובה יי עד מתי והנחם על עבדיך: יד שבענו בבקר
חסדך ונרננה ונשמחה בכל ימינו: טו שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה:
טז יראה אל עבדיך פלךך והדרך על בניהם: יז ויהי נעם אדוני אלהינו עלינו
ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

קה א הודו ליי קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו: ב שירו לו זמרו לו
שיחו בכל נפלאותיו: ג התהללו בשם קדשו ישמח לב מבקשי יי: ד דרשו יי
ועזו בקשו פניו תמיד: ה זכרו נפלאותיו אשר עשה מפתי ומשפטי פיו: ו זרע
אברהם עבדו בני יעקב בחיריו: ז הוא יי אלהינו בכל הארץ משפטיו: ח זכר
לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור: ט אשר כרת את אברהם ושבועתו לישחק:
י ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם: יא לאמר לך אתן את ארץ כנען
חבל נחלתכם: יב בהיותם מתי מספר כמעט וגרים בה: יג ויתהלכו מגוי אל גוי
מממלכה אל עם אחר: יד לא הניח אדם לעשקם ויוכח עליהם מלכים: טו אל
תגעו במשיחי ולבאי אל תרעו: טז ויקרא רעב על הארץ כל מטה לחם שבר:
יז שלח לפניכם איש לעבד נמכר יוסף: יח ענו בככל רגלו ברזל באה נפשו: יט
עד עת בא דברו אמרת יי צרפתהו: כ שלח מלך ויתירהו משל עמים ויפתחהו:
כא שמו אדון לביתו ומשל בכל קנינו: כב לאסר שריו בנפשו וזקניו יחכם:
כג ויבא ישראל מצרים ויעקב גר בארץ חם: כד ויפר את עמו מאד ויעצמהו
מצריו: כה הפך לבם לשנא עמו להתנכל בעבדיו: כו שלח משה עבדו אהרן

תקון הפללי

אֲשֶׁר בָּחַר בוֹ: כו שָׁמוּ בָם דְּבָרֵי אֲתוּחָיו וּמִפְתִּיחַי בְּאֶרֶץ חָם: כח שְׁלַח חֲשֹׁךְ וַיִּחְשֹׁךְ וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ: כט הִפֵּךְ אֶת מִימֵיהֶם לְדָם וַיִּמַּת אֶת דְּגָתָם: ל שֶׁרָץ אֲרָצָם צָפְרָדַעִים בְּחַדְרֵי מַלְכֵיהֶם: לא אָמַר וַיָּבֵא עֶרֶב כְּנִים כָּל גְּבוּלָם: לב נִתַּן גִּשְׁמֵיהֶם בְּרֹד אֵשׁ לְהַבֹּת בְּאֲרָצָם: לג וַיֵּךְ גִּפְנָם וַתֵּאֱנַתֶם וַיִּשְׁבַּר עֵץ גְּבוּלָם: לד אָמַר וַיָּבֵא אֲרָבָה וַיִּלַּק וַאִין מִסְפָּר: לה וַיֹּאכַל כָּל עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם: לו וַיֵּךְ כָּל בְּכוֹר בְּאֲרָצָם רֵאשִׁית לְכָל אוֹנָם: לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב וַאִין בְּשִׁבְטֵי כוֹשֵׁל: לח שָׁמַח מְצָרִים בְּצִאתָם כִּי נָפַל פְּחָדָם עֲלֵיהֶם: לט פָּרַשׁ עֵנָן לְמִסְךָ וְאֵשׁ לְהֵאִיר לַיְלָה: מ שָׁאַל וַיָּבֵא שְׁלוֹ וְלַחַם שְׁמַיִם יִשְׁבִיעֵם: מא פָּתַח צוּר וַיִּזְוֹבוּ מַיִם הִלְכוּ בְּצִיּוֹת נְהָר: מב כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קִדְשׁוֹ אֶת אֲבָרָהֶם עֲבָדָיו: מג וַיּוֹצֵא עִמּוֹ בְּשִׁשּׁוֹן בְּרִנָּה אֶת בְּחִירָיו: מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת גּוֹיִם וַעֲמַל לְאֻמִּים וַיִּירָשׁוּ: מה בְּעִבּוֹר יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו וְתוֹרָתוֹ יִנְצְרוּ הַלְלוּיָהּ:

קלז א על נהרות בכל שם ישכנו גם כפינו בזכרנו את ציון: ב על ערבים בתוכה תלינו כנרותינו: ג כי שם שאלונו שובינו דברי שיר ותוללנו שמחה שירו לנו משיר ציון: ד איה נשיר את שיר יי על אדמת נכר: ה אם אשכחך ירושלים תשכח ימיני: ו תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלים על ראש שמחתי: ז זכר יי לבני אדום את יום ירושלים האמרים ערו ערו עד היסוד בה: ח בת בכל השדודה אשרי שישלם לך את גמולך שגמלת לנו: ט אשרי שיאחז ונפץ את עלליך אל הסלע:

קנ א הללויה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו: ב הללוהו בגבורתו הללוהו כרב גדלו: ג הללוהו בתקע שופר הללוהו בנגל וכנור: ד הללוהו בתף ומחול הללוהו במנים ועוגב: ה הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי תרופעה: ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

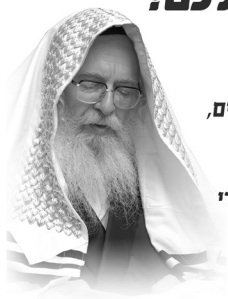
אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יי שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל: ותשועת צדיקים מיי מעוזם בעת צרה: ויעזרם יי ויפלטם ויפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו:

קרון הדפסה "היכל הקודש" למען זיכוי הרבים!

**תבחרו איזה ספר אתם רוצים לזכות את הרבים
ונכר ההדפסה מתחילה!
אנחנו דואגים להדפסה והפצה
והזכות כולה עומדת לכם!**

כבוד קדושת הצדיק מיבנאל זצוק"ל הבטיח:

"כל מי שצריך איזו ישועה יהיה מה שיהיה וכו' זיווג, או בנים,
או בריאות וכו' וכו', וידפיס ספר אחד או ישתתף בהדפסת
הספר, יראה ישועה בלי שום ספק".

"אשרי מי שעוזר להדפיס את הספרים האלו, ואשרי ואשרי
מי שעוזר להפיצם, כי אין מספיק שכר לשלם עבור זה, כי
הספרים האלו מחיים את כל הנפשות ההוגים בהם".

התקשרו: 04-6656666, 04-6721909

תפילת הדרך

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתולכנו ותצעידנו לשלום. ותסמכנו לשלום. ותדריכנו לשלום. ותגיענו למחוז הפצנו לחיים ולשמחה ולשלום (אם דעתו לחזור מיד אומר: ותחזירנו לשלום) ותצילנו מפף כל אויב ואורב ולסטים וחיות רעות בדרך, ומפל מיני פרעניות המתרגשות לבוא לעולם ותשלח ברכה בכל מעשה ידינו, ותתננו לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל ראינו ותשמע קול תחנונינו. כי אל

שומע תפלה ותחנון אתה: ברוך אתה יי שומע תפלה:

כ"י מלאכי'ו יצנ'ה ל'ף לשמרך בכל דרכיך:

ויעקב הלך לדרך ויפגעו בו מלאכי אלהים: ויאמר יעקב כאשר ראם (ר"ת רפאל אוריאל מיכאל) מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא מחנים:

בשם יי אלהי ישראל. מימיני מיכאל. ומשמאלי גבריאל, ומלפני אוריאל, ומאחורי רפאל, ועל ראשי שכנית אל:

על הדרך אפשר לפעול ישועות!

תורמים להבטחתו האדירה של הצדיק

ורואים ישועות מעל לגדר הטבע.

הצדיק מיבנאל הבטיח שמי שיתרום להדפסת ספר אשר בנחל יראה ישועות מחוץ לדרך הטבע.

להשתתפות חייגו 04-6656666

הבטיח כ"ק מוהרא"ש זצוק"ל בפה מלא:

**"את הקמיע הזה קיבלתי במתנה
מהשם יתברך ומי שישא אותו
יהיה שמור מכל דבר רע"**

"היות שהמצב בארץ ישראל מאד מתוח כי בני ישמעאל ובני עשיו רוצים להכחידינו 'לא תקום צרה פעמיים' בזאת הקב"ה נתן לי מתנה - קמיע, שכל מי שיהיה לו את הקמיע הזה ויחזיק את הקמיע, שיתלה עליו את הקמיע, אני מבטיח לו שלא ינזק ולא יקרה לו שום דבר, בהבטחה מוחלטת וברורה, מי שיהיה לו את הקמיע הזה הקב"ה ישיפע עליו שפע ברכה והצלחה ושמירה גדולה מאד"

מתוך וידאו מצולם של כ"ק מוהרא"ש זצוק"ל על הקמיע הקדוש, ניתן לצפייה באתר "ברסלב סיטי" בכתובת:

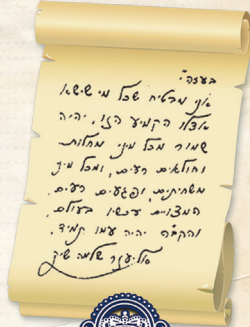
www.breslevcity.co.il הקמיע

**המקור
זהרו
מזיופים**

**להזמנת הקמיע
התקשרו עכשיו**

**04-6721909
04-6656666**

מי לא צריך ישועה!?

ההבטחה הקדושה של מוהרא"ש הקדוש זיע"א
על הדפסת חלק בספר "אשר בנחל"

"אני מבטיח שכל מי שידפיס חלק אחד
"אשר בנחל"

יראה ניסים נגלים שיעשה עימו הקב"ה!
וכל חולה רח"ל שיקבל על עצמו כרך "אשר בנחל"

יתרפא

וכל מי שצריך ישועה יקבל על עצמו
להדפיס חלק "אשר בנחל"
יראה ישועה"

(מתוך "אשר בנחל" קלה, לזר, רמב)

ועכשיו **בפורמט מיוחד** לרפואת עם ישראל
הצטרפו למי שכבר זכה!

התקשרו: 04-6656666